

платоспроможного попиту на весь спектр технологій та сервісів точного землеробства.

Отже, модернізація виробництв та інноваційні технології можуть стати рушійною силою економічного оновлення України. Вітчизняні агровиробники мають величезний потенціал, але, щоб його розкрити, потрібно «йти в ногу з часом». Поєднання автоматизованого виробництва та цифрових технологій, наукового підходу та технологічних досягнень – єдиний шлях до процвітання аграрного сектору економіки України.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Студінський В.А.,

д.і.н., к.е.н, професор кафедри політекономії

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»

Проблеми націоналізації економіки у дослідженнях вчених сучасної політекономічної школи Київського національного економічного університету

Процес соціалізації економіки став об'єктом дослідження практично у всіх наукових школах протягом тривалого історичного періоду і таким залишається донині. Це цілком зрозуміло, оскільки власне сама економіка є явищем суспільним і не може розглядатися поза межами соціуму. Тому проблеми соціалізації економіки, спрямованість сфери виробництва, розподілу та споживання так чи інакше розглядатимуться у розрізі задоволення людських потреб та використанню благ, спрямованості самої економічної системи в інтересах людини. Активно процеси соціалізації економіки в нинішній період,

зокрема в процесі розвитку української економіки, глибоко і різнобічно вивчають вчені політекономічної школи Київського національного економічного університету імені В.Гетьмана.

Одним із представників цієї школи є Ю.К.Зайцев, який власне і заснував цілий напрямок вивчення соціалізації економіки України в процесі її трансформації. Зокрема, він зазначає: « Соціалізація економіки, виступаючи органічною ланкою загального процесу соціалізації, знаходить свій прояв у становленні та розвитку тенденції, а згодом і закономірності, згідно з якою під впливом потреб виробництва прискорюється процес засвоєння та використання основними суб'єктами господарювання у своїх інтересах специфічної системи знань, норм і цінностей, необхідних для успішного функціонування народного господарства, соціально-економічних відносин, суспільства в цілому» [1, с.4]. При цьому акцентується увага, що зростає роль і вага кожного працівника. Дослідник, зокрема, розглядає соціалізацію економіки в еволюційній динаміці, парадигму та пізнання закономірностей цього процесу, визначає роль людського і соціального капіталу в розвитку сучасної України, економічну мотивацію, соціальну конкуренцію та партнерство, а також визначає, що одним із показників ефективного процесу соціалізації економіки України є дієвість середнього класу.

У спільних працях Ю.К.Зайцева та В.С.Савчука велика увага звертається на місце і роль соціального капіталу. На думку вчених, загальною і важливою умовою виникнення соціального капіталу є ті зміни, що в останні десятиріччя відбуваються у структурі продуктивних сил та характері праці. Як слушно зауважують Ю.К.Зайцев та В.С.Савчук, що соціальний капітал можна визначити як систему цілеспрямованих соціальних зв'язків, які виникають на рівні суспільства, на макро- та макрорівнях, яка забезпечує сталий економічний і соціальний ефект у формі зростання доданої вартості, прибутку та добробуту всіх учасників цих відносин» [2, с.155].

Інституціональні процеси соціалізації економіки через призму власності, управління та функціонування влади доволі об'ємно і глибоко вивчав

В.Д.Якубенко. Особливо варто відзначити методологічні дослідження автора в контексті функціонування економічної влади [3, с.122-138]. Автор представлених тез в окремих дослідженнях зробив спробу розглянути питання соціальної справедливості через систему економічної поведінки суб'єкта у його багатофункціональному вимірі. Зокрема, соціальна справедливість розглядається у контексті надання та гарантії рівних можливостей у визначенні своєї економічної поведінки в системі господарювання [4, с.232-239]. Подібних питань торкався у своїх дослідженнях А.Г.Котенок, який розглядав поєднання ринкової і соціальної справедливості через діалектику розвитку сучасних економічних систем [5]. Доволі цікавий аспект предмету соціалізації через поведінкову економіку розглядає А.В.Кудінова. Зокрема це стосується екологічного аспекту в системі регулювання споживчих відносин [6]. Також заслуговують на увагу дослідження О.М.Москаленко, яка здійснила комплексні дослідження значення соціалізації як такої в контексті випереджаючого економічного розвитку. Зокрема, вона звернула увагу на роль революційних інноваційних процесів та формування відповідного інституційного соціально-економічного середовища [7, с. 404-416].

Таким чином, навіть короткий аналіз досліджень вчених-політекономів КНЕУ свідчить про фундаментальну і серйозну діяльність в частині вивчення процесів соціалізації економіки в її багатоаспектності, багатофакторності та всебічності. До того ж визначені окремі напрямки розробки даної проблематики в перспективі, що сприяє розвитку сучасної політекономічної науки в Україні.

Список використаних джерел:

1. Зайцев Ю.К. Соціалізація економіки України та системна трансформація суспільства: методологія і практика. – К.: КНЕУ, 2002. – 188 с.
2. Зайцев Ю.К., Савчук В.С. Сучасна політична економія (проблеми та інституціональне поле предмета і методології дослідження). – К.: КНЕУ, 2011. – 337 с.
3. Якубенко В.Д. Власність, економічна влада та управління: навчальний посібник. – К.КНЕУ, 2011. – 373 с.

4. Студінський В.А. Економічна поведінка в трансформаційній економіці: Курс лекцій. – К.: Фенікс, 2010. – 264 с.
5. Котенок А.Г. Форми проекту діалектики ринкової і соціальної справедливості у розвитку сучасних систем // Стратегія економічного розвитку України. – 2012.- № 31. – С.17-23.
6. Кудінова А.В. Проблеми державного регулювання споживчих відносин: екологічний аспект // Економіка та держава. – 2015. - № 7. – С.37-39.
7. Москаленко О.М Теорія і модель випереджаючого економічного розвитку в системі суспільних стратегічних потреб. – К.: КНЕУ, 2014. - 550 с.

Терлецька Ю.О.

*к.е.н., доцент кафедри економічної теорії, менеджменту і адміністрування
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*

Ємець Ю.М.

*магістр кафедри економічної теорії, менеджменту і адміністрування
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*

Інновації як чинник конкурентоспроможності промислових підприємств

На сучасному етапі функціонування промислових підприємств важливу роль у забезпеченні економічного зростання відіграє інноваційний розвиток. Як свідчить світова практика, суб'єкти господарювання, які здатні створювати новачії та застосовувати їх у виробництві нових товарів або послуг, необхідних споживачу, здобувають стійкі конкурентні переваги, що дають їм можливість успішно розвиватися на ринку, не зважаючи на загострення кризових явищ в умовах нестабільного зовнішнього середовища. Проблеми, що підштовхують підприємства до пошуку, розроблення та впровадження інновацій, спричинені неперервним розвитком науки і техніки, появою нових знань, які формують нові потреби та пропонують кращий спосіб їхнього задоволення. Усвідомлення